

Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.

Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.

Ved' každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.

Bratia a sestry,

raz som videl ne dverách jeden nápis. Na mosadznej, akoby "zlatej" kovovej tabuľke, ktorá sa používa na bránach ambasad alebo bánk a na pomerne obyčajných drevených dverách vstupnej brány do domu stálo: na všetkých dverách sveta, by malo byť napísané: "*Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.*" Autor tohto nápisu zhrnul vzťah Boha k svetlu. Stvoriteľ a k svojmu stvoreniu.

Všimnite si, ako mnohé citáty Jánovho evanjelia majú súvislosť s jeho Prológom¹: "**1** Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. **2** Ono bolo na počiatku u Boha. **3** Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. **4** V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. **5** A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali. **6** Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. **7** Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. **8** On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle. **9** Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. **10** Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. **11** Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali. **12** Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, **13** čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha. **14** A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy." (Jn 1, 1-14)

Všetky vzťahy opísané medzi Slovom a Bohom, svetlom a temnotou, Bohom a svetom sú naznačené v Prológu a vysvetľované v evanjeliu. V tomto prípade Pán Ježiš vysvetľuje Nikodémovi podobnosť medzi Mojžišovým hadom na púšti a ukrižovaním Pána: Izrael putujúci na púšti, sužovaný svojou hriechnosťou, vzhliadal k medenému hadovi zavesenom na palici s nádejou, že mu bude prinavrátené zdravie. Tak večný život bude daný tomu, kto pohliadne s vierou na vyvýšeného Spasiteľa na kríži. Chcel mu povedať, že všetky prisľúbené dary Boha Izraelu nachádzajú svoje završenie v Ježišovi. Jeho smrť ukončila boj medzi svetlom a temnotou. Ježiš - Slovo je dokonalým zjavením Boha, ktoré sa manifestovalo v ľudskom tele. A vrchol nadobudlo vo vyvýšení na kríži. Boh obetoval vlastného Syna za spásu sveta. Ďalej sa už nedalo zájsť, lebo toto je prejav vrcholnej lásky Otca. Ježiš naznačuje nesmiernosť Božieho zachraňujúceho daru vo svojej smrti, aby svet mohol byť spasený a nie odsúdený.

Avšak, ako naznačuje Prológ, nie všetci ho prijali, preto súd nad svetom prebieha. Dôvod súdu vychádza z prijatia alebo odmietnutia jedinečného zjavenia Boha v Ježišovi. Lebo viera vyslobodzuje z odsúdenia a dáva slobodu k životu, ale nevier a vedie k odsúdeniu a smrti. Ani Syn ani Otec nie sú sudcovia, človek sa sám odsudzuje nevierou a zlými skutkami páchanými v temnote. Preto sa súdu veriaci človek nemusí báť. Lebo dlhodobo prijíma zjavenie Boha a žije vo svetle svojej viery.

¹ **Prológ** je predhovor, predslov alebo úvodná časť literárneho diela, v našom prípade prvá kapitola evanjelia podľa sv. Jána začínajúca známym: Na počiatku bolo Slovo...